woi tallopoegade abbiga woiſid niſuggused ſured uhked kirrikud, losſid, liñna mürid ja tornid üllesehhitada, mis ühhe waese Ma nurkas mitte polleks woinud ſündida.

Aastal 1164 ſai esſimenne munka klooster meie maal Kolga waldas, kus praego Kuſallo-kirrik ſeiſab, ja kus ſeſt kloostriſt weel üks mällestusse-kiwwi nähha on, üllesehhitud ja ſelle järrele tulli, aastal 1196, üks wäggew merre wäggi ſõalaewadega Tanimaalt Kolga randa, kellega ſeltſis üks hulk Kattoligiusso preeſtrid kaſa tullid, rahwaſt õppetama ja ristiusko wäljalautama. Seſt aiaſt hakkaſid nüüd need ſõiad ja werrewallamiſed woora waenlastega peäle, mis ſiin ja ſeäl ikka ueste jälle pöllema füttiti, ja keſtſid kunni 1315. aastani. — Selſammal ja järgmiste 1316. ja 1317. aastal karristas pühha Jummal iſſi taewaſt Eesti- ja Riamaad hirmſa nälja häddaga, kelle ſarnaſt enne weel polle nähtud. Kaks ſuid järgemisſi wõttis külm k e i k pöllowiljad ärra, et ennam mingiſugguſt polnud leikada egga külwada. Mitto ja mitto tuhhat innimeſt ſurrid nälga. Maal nähti keikis paikus maanteede ja krawide äres nälga ſurnud tallopoegi, nori ja wanno, perremehhi ja ſullaſid, perrenaeſi ja tüdrukuid, kedda ſaddade ja tuhhandette kaupa muiſt ſuurte aukude, muiſt maan-tee krawidesſe mahhamaeti. Seſinnane hirmus nälja hädda olli ütlematta ſuur ja on rahwaſt mitme raske ja wägga kurja kiuſatuste ſiſſe ſaatnud, et kolledaid teggusſid teggid, mis on hirm nimmetades. Mönned wannemad on ommad lapſed pallawa ſaunades ärralämmatanud, nende lihha küpſetanud ja pärraſt leiwa aſſemel ärraſönud. Ühhes küllas, Pugget nimmi, on üks poeg omma iſſa ärratapnud ja tahtnud nendaſammoti ärraſüa, agga on kinniwoetud ja kohto poleſt üllespodud. Peälegi on üllespodud kurjateggiaid õſel köieſt lahti leigatud, ja nende lihha roaks prugitud. Et waene rahwas tööd ja toiduſt ſaakſid ja mitte keik nälga ei ſurreks, ſai Tallinn, mis jubba aastal 1219 olli ehhitud, ni kui ka Padis Kloſtri munga-kloster kindla müridega ümberehhitud ja kindlaks tehtud, ja ſel aial ſaid ka esſimesſed ſakſalaste kolid aſſutud, mis pärraſt keige male kaſſuks ja önneks olli. Ehk kül meie päiwil nende nimmetud liñna müridеſt meil ennam mingiſugguſt kaſſo ep olle, ni kui näme, et liñna wallidki ſawad mahhakistud ja ärrakantud, ja kännaiks roſi aedadeks ja mu ehhitamisſe platſideks ümbermudetud. — Jummal andko, et ſe aeg meil

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1864, lk. 24